

Sygn. akt VI U 315/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2021 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. Z.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem M. Z.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

z dnia 26 czerwca 2020 roku, Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VI U 315/20

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 23 kwietnia 2020 roku nr: (...) Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. nie zaliczył M. Z. od stopnia niepełnosprawności.

Orzeczeniem z dnia 26 czerwca 2020 roku znak: (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. uchylił orzeczenie MZON z dnia 23 kwietnia 2020 roku w całości oraz: zaliczył M. Z. do lekkiego stopnia niepełnosprawności o symbolu przyczyny niepełnosprawności (...), wskazując, że orzeczenie wydaje się do 30 czerwca 2022 roku, niepełnosprawność istnieje od nieustalonej daty, a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 6 marca 2020 roku. W zakresie wskazań dotyczących niepełnosprawności WZON podał, że nie spełnia lub nie wymaga on żadnego ze wskazań, a także że może podejmować zatrudnienie na otwartym rynku pracy.

(orzeczenie MZON z dnia 23.04.2020 r. oraz orzeczenie WZON z dnia 26.03.2020 r. – akta WZON)

Od powyższego orzeczenia WZON M. Z. wniósł odwołanie wskazując, że wnioskuje o zmianę w zakresie stopnia niepełnosprawności oraz początku daty niepełnosprawności. W uzasadnieniu podał, że wiodącą chorobą jest uzależnienie od narkotyków i alkoholu, co skutkuje przyjmowaniem leków psychotropowych przepisanych przez lekarza psychiatrę.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie wskazując na zasadność orzeczenia z dnia 26 czerwca 2020 roku.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5-6)

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący posiada wykształcenie średnie jako technik ekonomista, nie pracuje. Pracował jako pracownik ochrony.

Odwołujący cierpi na uzależnienia mieszane w związku z używaniem opiatów, psychostymulantów, benzodiazepiny. Uczestniczy w programie metadonowym fundacji Feniks. Jest pod opieką psychiatryczną fundacji (...), korzysta z terapii uzależnień. Obecnie leczy się farmakologicznie w kierunku leczenia uzależnień, a także problemów ze snem. Samodzielnie robi zakupy, nie gotuje z powodu braku umiejętności, porusza się sam, jest zorientowany wszechstronnie, spokojny, spowalniały, w nastoju obojętnym. Nie wykazuje zaburzenia funkcji poznawczych. Jest niepełnosprawny w stopniu lekkim o symbolu przyczyny niepełnosprawności (...), a ten stopień datuje się od 26 marca 2020 roku. Może zostać zatrudniony na otwartym rynku pracy, nie wymaga korzystania z systemu wsparcia środowiskowego, nie wymaga stałej lub długotrwałej pomocy lub opieki ze strony innych osób w związku ze znaczeniem ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

(ocena psychologiczna – akta WZON; opinii biegłego psychiatry M. L. – k. 27-29)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego psychiatry M. L., która była sporządzona rzetelnie, wnioski w niej zawarte były spójne. Opinia biegłej nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu, wobec czego Sąd nie miał podstaw do zasięgnięcia opinii kolejnego biegłego lub opinii uzupełniającej. Ustalony stan faktyczny jest spójny, żadna z okoliczności się nie wyklucza. Odwołujący nie wnosił uwag do opinii psychiatry M. L..

Sąd zważył, co następuje:

M. Z. w swoim odwołaniu od orzeczenia WZON wskazywał, że nie zgadza się ze stopniem niepełnosprawności lekkim oraz datą początkową powstania niepełnosprawności.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 - 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z opinii biegłego psychiatry M. L., która nie była kwestionowana przez odwołującego, wynika, że jest on osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim z przyczyn psychiatrycznych (symbol przyczyn (...)), natomiast data od kiedy jest ustalony taki stopień niepełnosprawności to 26 marca 2020 roku. Jak wynika z analizy orzeczenia WZON uchylającego orzeczenie WZON, biegła wskazała, że orzeczenie WZON odpowiada aktualnym zaawansowaniu schorzeń odwołującego. Tym samym brak jest podstaw do zaliczenia go do wyższego niż lekki stopnia niepełnosprawności oraz zmiany daty powstania niepełnosprawności.

Sąd ustalił, że odwołujący ma naruszoną sprawność organizmu z powodu uzależnienia mieszanego, które wpływa na jego stan psychiczny. Powoduje to, że jego stan zdrowia nie jest równie dobry jak osoby zdrowej pod względem

psychiatrycznym bez uzależnienia. Odwołujący musi korzystać z pomocy fundacji za zakresu psychiatrii, pozostaje pod opieką lekarza, przyjmuje leki farmakologiczne. Nie występują u niego natomiast niezdolność do pracy lub zdolność do pracy w warunkach pracy chronionej, a także nie jest osobą wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej, a także również częściowej lub okresowej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. Jest osobą samodzielną w zakresie samoobsługi, nie ma żadnych ograniczeń w poruszaniu się. Brak jest spełnionych przesłanek odnośnie zaliczenia odwołującego do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności.

W zakresie daty od kiedy istnieje niepełnosprawność Sąd ustalił, że data wskazana w orzeczeniu WZON jest poprawna. Biegła tożsamą datę wskazała w swojej opinii, natomiast odwołujący mimo, że miał możliwość złożyć uwagi do opinii biegłej również w zakresie daty, zaniechał tego.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.